

Att måla kyrkfönster i Puschkin

Unga kvinnor hjälper till med
renovering av en katolsk kyrka
i närheten av St. Petersburg

2008-09-20

Kyrkoherde Alexander lever sedan sex år tillbaka i Puschkin. Han är spanjor från Valladolid och tillhör det Heliga Korsets Prästsällskap. Han begav sig till Ryssland för att bistå de troende i Puschkin, som en gång kallades Zarkoje Selo, och dess omgivningar. Först för två år sen fick församlingen tillbaka sin ursprungliga kyrka, som

sen 1938 varit konfiskerad och använts som kasern, sporthall och konsertsal. Församlingen anstränger sig nu att gestalta sin kyrka så vackert som möjligt. Efter att under så många år ha nyttjats för andra ändamål finns det mycket att reparera, att rengöra, att måla osv. Genom en gemensam vän till fader Alexander fick en medarbetare till studenthemmet i Müngersdorf reda på, att en grupp ungdomar använde sina sommarlov till att försköna kyrkobyggnaden. Och så, i slutet av augusti begav sig en grupp från Köln i riktning mot St. Petersburg. Den har tagit vid, där den andra gruppen slutat. Resan skulle bli ett tillfälle att ge andra tid, att lära känna en annan kultur och få en impuls för den egna tron.

Beatrice var med på resan och minns sina intryck. Här följer hennes berättelse:

”Innan resan gick av stapeln, visste jag inte, vad som skulle vänta mig där. Jag hade bara en liten broschyr med överskriften ”Socialinsats i Puschkin” och visste, att vi skulle hjälpa till med renoveringen av en kyrka.

Flygresan från Köln till St. Petersburg varade cirka två och en halv timme. Efter landningen hamnade vi först i en kaotisk passkontroll. Det existerade inga köer som i Tyskland, utan en stor klunga människor trängdes framför luckan. Vi visste att vi skulle bli hämtade, men av vem och hur hade vi inte en aning. Det var kallt och regnigt. Efter en stund kom en vänlig dam fram till oss och presenterade sig som Uliana, och vi gick med henne till fots från flygplatsen.

Med vårt bagage begav vi oss till närmsta busshållplats för att därifrån åka till Kolpino i närheten

av Puschkin, där vi skulle bo.

Trapphuset till den lilla lägenheten såg illa medfaret ut, färgen flagnade från väggarna, som var fulla av alla slags målningar. Själva lägenheten var snygg och hemtrevlig, något som vi inte hade väntat oss utifrån. Till vår överraskning fanns det ett litet huskapell i den, ett litet vardagsrum, kök och badrum.

Tio dagar varade vår insats. Varje dag åkte vi buss till vår kyrka i Puschkin. Utifrån ser den riktigt vacker ut, men inuti är den rätt torftig. Några foton på väggarna visade, att det redan gjorts vid mycket i kyrkan. Finska och spanska ungdomar hade målat väggar och bänkar. Vår uppgift var att måla fönstren. Vi var glada, att vi klarade det. Nu strålar kyrkan i sin nya glans.

Det var inte bara arbetet med fönstren som gav oss en känsla av tillfredsställelse, utan också den

Heliga Mässan, som firades varje kväll, liksom prästens betraktelser och några föredrag om tron och Kyrkan.

Under två dagar hade vi möjlighet att se oss omkring i St. Petersburg, som imponerade på oss alla. Vi var på slottsplatsen med

Alexanderkolonnen och besökte Vinterpalatset och Erimitaget från Peter den Stores tid. Vi beundrade Kristi Uppståndelsekyrkan med sina färgglada löktorn och sitt

guldsmyckade kyrkorum och promenerade genom

Sommarträdgården och även St. Petersburgs shoppinggata Newskij Prospekt.

Det jag tyckte särskilt mycket om med resan till Puschkin var, att vi kunde ta del av människornas liv på ort och ställe. Även om folk utifrån sett tycks vara mycket allvarliga, är de mycket gästvänliga och

hjälpssamma mot oss kvinnor. Det är självklart, att man hjälper och stöder varandra. Hos ett ungt gift par, som vi blev inbjudna till, upplevde vi en varm gästfrihet.

Av María Díaz

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/att-mala-kyrkfonster-i-puschkin/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/att-mala-kyrkfonster-i-puschkin/)
(2025-08-06)